

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 29. ledna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – GAEC Jeanningros v. Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Ministre de l'Économie et des Finances

(Věc C-785/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Ochrana zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin – Chráněné označení původu ‚Comté‘ – Změna menšího rozsahu u specifikace produktu – Žádost o změnu, která je předmětem žaloby podané k vnitrostátním soudům – Judikatura vnitrostátních soudů, podle níž se žaloba stává bezpředmětnou v případě, že Evropská komise změnu schválila – Účinná právní ochrana – Povinnost o žalobě rozhodnout“)

(2020/C 137/25)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: GAEC Jeanningros

Odpůrci: Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Ministre de l'Économie et des Finances

Za přítomnosti: Comité interprofessionnel de gestion du Comté

Výrok

Článek 53 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin, článek 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014 ze dne 18. prosince 2013, kterým se doplňuje nařízení (EU) č. 1151/2012 Evropského parlamentu a Rady, pokud jde o stanovení symbolů Unie pro chráněná označení původu, chráněná zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality a o některá pravidla pro původ, procesní pravidla a další přechodná pravidla, a článek 10 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ze dne 13. června 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin, ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládány v tom smyslu, že pokud Evropská komise vyhověla žádosti orgánů členského státu o změnu menšího rozsahu u specifikace chráněného označení původu, nemohou vnitrostátní soudy, k nimž byla podána žaloba týkající se legality rozhodnutí přijatého těmito orgány o této žádosti, aby mohla být předána Komisi v souladu s čl. 53 odst. 2 nařízení č. 1151/2012, dospět pouze z tohoto důvodu k závěru, že již není důvodné rozhodnout ve sporu, který projednávají.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 72, 22.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. února 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale di Parma – Itálie) – Stanleyparma Sas di Cantarelli Pietro & C., Stanleybet Malta Ltd v. Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma

(Věc C-788/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb služeb – Článek 56 SFEU – Hazardní hry – Daně – Zásada nediskriminace – Jednotná daň ze sázek“)

(2020/C 137/26)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale di Parma

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Stanleyparma Sas di Cantarelli Pietro & C., Stanleybet Malta Ltd

Žalovaný: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma

Výrok

Článek 56 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která podrobuje dani ze sázek střediska pro přenos dat usazená v tomto členském státě a podpůrně stanoví společnou a nerozdílnou odpovědnost za tuto daň pro provozovatele sázkových her, jejich příkazce, kteří jsou usazeni v jiném členském státě, a to bez ohledu na místo sídla těchto provozovatelů a neexistenci koncese na organizování sázek.

(¹) Úř. věst. C 112, 25.3.2019.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 27. února 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – AAS „BALTA“ v. UAB „GRIFS AG“

(Věc C-803/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 15 bod 5 a čl. 16 bod 5 – Pojištění ‚velkých rizik‘ – Ujednání o soudní příslušnosti uzavřené mezi pojistníkem a pojistitelem – Dovolatelnost tohoto ustanovení vůči pojištěnému“)

(2020/C 137/27)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: AAS „BALTA“

Žalovaná: UAB „GRIFS AG“

Výrok

Článek 15 bod 5 a čl. 16 bod 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládány v tom smyslu, že ujednání o soudní příslušnosti obsažené v pojistné smlouvě kryjící „velké riziko“ ve smyslu posledně uvedeného ustanovení uzavřené pojistníkem a pojistitelem nelze uplatnit vůči osobě pojištěné na základě této smlouvy, která není podnikatelem v odvětví pojišťovnictví, která s daným ustanovením nevyjádřila souhlas a která je usazena v jiném členském státě než pojistník a pojistitel.

(¹) Úř. věst. C 82, 4.3.2019.